

Butlletí

L'ESTAT CATALÀ

Abril, 1924

París - Catalunya

2 Francs

SALUTACIO

JOVENT ARDIT, QUE A LES TEVES MANS ARRIBA AQUESTA FULLA, TU QUE ETS LA ESPERANSA DE LA PATRIA, TREBALLA SENS DESCANS PER CATALUNYA. BUSCA ELS TEUS GERMANS I UNEIXTE AMB ELLS; ORGANITZAT DINTRE L'ESTAT CATALÀ, ESTUDIA I EXERCITAT, DEDICA PART DEL TEMPS QUE DISPOSES A SERVIR A LA PATRIA OPRIMIDA.

SIGAS PRUDENT, SIGAS FIDEL. TINGAS FE AMB ELS HOMES QUE AMB ABNEGACIO I SENSE SOROLL, TREBALLAN PER A DESLLIURAR-LA DE L'ESCLAVATGE. ELLS, FITA LA MIRADA EN ELS SEUS AMORS, PORTARAN CATALUNYA A LA VICTORIA.

Francesc Macià

ON SÓN ELS SEPARASISTES?

Hem d'agrahir la sinceritat enemiga, d'aquest moment.

Val mes l'ostilltat cruenta; que la manyaguera hipòcrita.

Val mes que la promesa falsaria, la cadena de l'esclau.

L'arma pot esdevindre diversa; però el braç enemic serà sempre el mateix.

El nostre plet nacional, té ara en aquestes hores, una divisa: Esser o no esser.

May mes les «corbes» enigmàtiques i hipotètiques. O els catalans renuncien a el seu ideal nacional o tenen que proseguir el camí suau emprès.

Serà camí dolorós; però serà camí triomfant.

Arg s'ha dit la paraula fraticida. Ara s'ha dit en aquesta hora, en que tots els catalans hauriem d'esser uns; sota el glavi enemic—On son els separatistes?—

Els separatistes son en son lloc. Els mateixos que han postituit l'ànima del poble, es befan avui del poble.

Davant l'escomesa d'Espanya, que te de fer avui, Catalunya?

El poble sols sap fer eleccions i un poble que sols a anat a votar no pot comensar a fer una guerra.

No pot fer una guerra; però pot preparar-se per una guerra.

Ara es l'hora de preparació. I els separatistes ja saben son lloc.

Es l'únic lloc d'honor, no n'hi ha cap mes.

L'hommage des Catalans de París a FRANCESC MACIÀ Chef de l'Etat Catalan

«Le Casal Català» et l'«Acció radical Catalana» avalen organitzat una soïrée en hommage au député Francese Macià, au cours de la quelle le célèbre leader du séparatisme Catalan a prononcé un discours important.

Après avoir exposé les raisons fondamentales du séparatisme dont la principale est que les conflits de race ne se peuvent transformer en entente cordiale que par la separation, Francese Macià fit une critique générale de la politique opportuniste sous toutes ses formes en Catalogne. Il termina son exposé par une exposition lucide de la situation des provinces catalanes vis-à-vis de l'Etat espagnol. Il examina le problème financier sous son jour le plus

précis, c'est-à-dire à la lumière des chiffres : la Catalogne versant 650 millions d'impôt à l'Etat, c'est-à-dire (le quart des recettes totales de l'Espagne) et ne bénéficiant que de 100 millions de crédits pourrait, grâce à l'indépendance, être une terre privilégiée d'ont l'orateur évoque et appelle l'avènement. Il affirme une fois de plus sa foi dans la politique d'action directe, et renouvelle son appel au soulèvement populaire avec la flamme qui lui a valu le prestige dont il jouit auprès des foules de son pays et qui concentre sur sa tête la haine et la crainte du Gouvernement espagnol.

“Oc” — TOLOUSE

Descripció geogràfica

Mes que tota altra regió ibèrica, avansa cap a Orient ses costes la terra catalana. L'antic Principat amb els comtats de Rosselló i Cerdanya, compresos amb aquella denominació, formaven abans una sola nació que s'extenia desde Salses fins al Cinca en la direcció de la costa Mediterrània, i des de aquesta fins al Noguera Ribargorzana (1) cap a l'interior. Avui els dos comtats son francesos, i'l Principat està partit en quatre províncies artificials; més per a tots sos fills la terra catalana es sempre una i'ls cors glateixen al esment de les antigues glories malgrat els termes i les «fronteres».

Els de l'alta montanya, els Ausetans i Laetans, eren pastors o miners que explotaven el ferro i la plata de ses altoses montanyes conservant-se en estat semi-salvatge com d'ú Tito Livi, i vivint generalment fora de ciutat murada, puix segons el mateix autor «les costums agrestes i «selvatges dels espanyols» a excepció dels que habitaven prop la mar, s'oposaven a la reunió d'homes en pobles.» (Aulestia i Pijoan—Historia de Catalunya—Volum I pag. 55).

Els catalans foren els primers en revoltar-se contra el jou extranger i dels darrers en rendir-se al domini de Roma (Aulestia i Pijoan—Historia de Catalunya—Volum I pag. 55).

Dintre el sistema de jurisdicció senyorial hi visqueren generacions desgraciades, i races «afortunades»; s'hi crearen governs despòtics i hi floriren repúbliques llibèrrimes; i precisament nostra Catalunya ofereix l'exemple d'un país que gosa sempre i en tots temps una atmòsfera de llibertat que li permeté desenrotllar unes institucions que avui, en mig de les noves conquestes socials encara envegem (Histo-

ria de Catalunya—Antoni Aulestia—pag. 173 del volum I).

El sigle XI es el sigle d'or dels comtats catalans; durant éll cobren importància sos senyors, se fomenten en cada un les arts i les ciències; les respectives capitals van extenent-se, i'ls edificis civils i religiosos s'alsen per a testimoniar avui en que algunes d'aquelles ciutats son viles arreconades, llur passada importància (Antoni Aulestia i Pijoan—Historia de Catalunya—volum I pag. 187).

Foren promulgats els «Usatges» en una reunió tinguda en lo Palau de Barcelona se creu que a l'any 1071, i en la que alguns han volgut veure la primera forma de les Corts. En efecte, el Príncep no's llimità a fer éll sol les lleis, sinó que convocà als magnats de sa terra. Amb l'assens i aclamació de tots élls, i en companyia de sa esposa Almadis, instituí'l comte que aquells Usatges fossen els de sa patria per tots temps. La voluntat dels legisladors fou tan fundada en la naturalesa de nostre poble, que encara avui, després de vuit segles, estan vigents algunes d'aquelles lleis i s'apliquen pels tribunals de justícia. Catalunya té la gloria amb aquest còdic d'haver sigut la primera de les nacions cristianes d'Occident, que formula un cos legal després de la época de la invasió dels alarbs i de la caiguda del Imperi Carlovingi. (Aulestia i Pijoan—Historia de Catalunya—Volum I pag. 200).

En conjunt els «Usatges» encara que presentant en alguns punts la esfereïdora rudesia d'aquella societat que acabava de sortir del mottlo dels pobles barbres, revela un avansament notable en l'armonia de les rodes socials, una aspiració a millorament per part de totes les encontrades de la vella Catalunya, i una unitat de pensament i de voluntat que constituïa l'ànima de la jove nacionalitat que anava enrobustint se. (Aulestia i Pijoan—Historia de Catalunya—Volum I pag. 202).

ELOGI DE LA VALENTIA

(IMITACIO DE TROÇOS SELECTES)

La valentia i la virtut dels homes. Aixó no vol psa dir que el sexe masculí en tingui el monopoli. L'altre sexe, l'anomenat feble, a voltes dona lliçons de valentia al fort; aquest, però, vexat, fa semblant de no adonar-se'n.

Quedem, doncs, que la valentia és una virtut que deurien posseir els homes (en el sentit de sexe).

Valentia, no és pas l'impuls foll del moment. Tampoc és sinònim de temeritat. La valentia que no aprofita a ningú, ni al mateix que la practica, i que sols acontenta a l'enemic, per tal com veu, són endebades les seves convulsions, és, no sols inútil, sinó que perjudica a la causa que la motiva. La valentia en aquest cas, s'ha de substituir per una altra virtut germana d'ella, i com ella patrimoni de l'home fort, la PRUDENCIA.

La prudència i seny, però, practicada i predicada com a norma constant és una careta darrera la qual s'hi amaga la covardia, i quins resultats són la manca de virilitat en les multituds.

No volem pas parlar de la valentia en el sentit de «matonisme», sinó de l'excelsa virtut que posseix l'home que ferm en ses idees i conviccions, les defensa amb dignitat, a peu i cavall, amb la paraula i l'escrit, sense desertar mai del seu lloc, malgrat les afliccions i penalitats que l'assetgen per aquesta fermesa.

El pistoler no posseix pas la virtut de la valentia, en l'estricta sentit de la paraula, el mòvil dels seus actes és el lucre, l'odi o l'impunitat.

No és pas fàcil trobar-la en l'home que investit de autoritat i amb el màxim d'elements contundents, sab que el seu contrincant no pot situar-se en actitud de defensa; aquest home, que és un autómata, que no gosa, ni pot ésser, sabria distingir entre el bo i el dolent, no és pas precisament valent; és un mandrós inadaptat al treball veritable.

L'excelsa virtut de la valentia, tampoc la posseeix el dictador que parapetat darrera les armes, esclavitza al poble i, fent veure que moralitza, no s'atreveix amb les mes grans immoralitats de la nació. Aquest home és covart, cínic i curt de gambals.

Ja podeu pensar que tampoc és la valentia qualitat de certs polítics acomodaticis, camaleònics, quin afany és figuraa sempre dins les rengleres del capdill en boga. Els interessos polítics que defensen, ofenen casi sempre als seus germans de pàtria, no hi fa res, ells carreguen amb el rètol de traidors.

Jo no penso pas, i com jo son molts, que siga espill de valentia, cert escrit que molt superior en

nombre i amb el material ofensiu desitjat, futx espahorit davant un altre petit, petit, quins mitjans guerrers son ben migrats. Aquest es covart en tots sentits arribant la seva covardia a carregar el mort dels seus actes personalissims a d'altres sectors de la societat.

El cas del personatge polític, enlairat pel sufragi del poble a un lloc preeminent; que rodejat de tots els prestigis que li dona la máxima autoritat democrática; qu'esperonat per a que defensi las seves ansies de llibertat en plebiscits gens duptosos, que respectat... encara mes, estimat per la seva obra personal realitzada, futx fins renegant del nom catalanisim dels seus pares, no posehiex pas la virtut de la valentia.

La valentia, no es pas una virtut que la trovem sovint. Serena i constant, sembla que fugí dels homes que mes deurian practicarla i refugiarse en altres mes humlls.

Serveis de ronda

COLOCACIO DE BANDERES CATALANES SEPARATISTES

Tenim noticies de que a mes de la monumental bandera posada al cim de Montserrat se n'han vist onejar:

Al monument d'en Rafel de Casanova, colocada a les 12 de la nit del dissabte 23 fins al endemà a les 9 del matí retirada per la policia.

A la estàtua del Dr. Robert, treta a la mateixa nit, i al carrer de Balma als fils dels telefons, posada a la nit i treta pels bombers a les 5 de la tarda del demà.

Al carrer de Claris cantonada d'Aragó, treta al matí.

Al turó del Moncau, terme de Tarrassa.

Al cim del castell de Sant Pere Màrtir, posada a la nit del dia de Cendra i treta a les 8 del matí pels mossos de l'Esquadra, i tornada a posar a les 6 de la tarda, onejant tot el dia següent.

Al Palau del senyor Bisbe, de Barcelona.

Al cim del àngul ogival de la façana, de l'església de Ntra, Sra. del Pi.

Sabem que el boicot dels grans magatzems «El Siglo» que l'amo es un diputat esquiol d'aquella remesa de ninots de palla portada per en Percalini; dona resultats excelents, disminuint en gran quantitat els ingressos de vendes; aconsellem als nostres amics que activin la ofensiva, fins a arribar a la disminució total, fugint del sistema de la pudor i estripament de trajos i demés entremaliadures comeses fins al present.

Patriota: Fes circular aquesta fulla i procura que no arribi a mans de cap enemic.

Bases per les que's regeix el Grop S. C. d'América-París i que es deuen implantar a Catalunya

FINALITAT

Portar a cap una campanya en la forma que es cregui convenient, en tots els terrenys necessaris, per a aconseguir la INDEPENDENCIA DE CATALUNYA.

Aquesta Germandat estarà en relació directa amb les organitzacions de Catalunya i del estranger, i formarà part de la FEDERACIO INTERNACIONAL DE CLUBS S. C. per la millor eficàcia de la obra empresa en bé de la llibertat de la Pàtria.

Es deure del Grop S. C.: fer els treballs necessaris per a la constitució de Grops similars en diferents poblacions, fins que hagi sigut un fet la creació de la FEDERACIO EUROPEA DE GROPS S. C., la qual formarà part de la FEDERACIO INTERNACIONAL DE CLUBS S. C. en bé de la causa que es defensa.

ORGANITZACIO

Degut a la finalitat del Crnp S. C. de Paris, sa tasca es dividirà en cinc especialitats:

1. ORGANITZACIO
2. FINANCES
3. RELACIONS
4. INFORMACIO
5. DEFENSA

La direcció de cada una de les seccions serà d'un nombre limitat de germans; tinguent a llur facultat d'organitzar-se en mires al màxim perfeccionament per a ésser més d'utilitat a la causa.

Per a la millor marxa de l'organisme, els càrreges es distribuïran a base de l'especialitat que cada un dels membres reuneixi.

Els noms del Directori restaran inconeguts del reste dels associats.

Cercant millorar son funcionant, el Grup S. C. nomeuarà delegats a totes les entitats i llocs que cregui oportú per als diferents afers que li incumbixin.

Els noms dels germans del Grop S. C. sols seran coneguts de llur Directori, i la llista d'aquests serà guardada en Clau especial retinguda de memòria.

DIRECCIO

El Directori estarà compost de cinc germans amb igualtat d'atribucions i direcció conjunta, cessant en aquèsts càrreges en casos de mort i d'incapacitat, ja per malaltia, ja per altres circumstàncies justificades a juí dels demés membres.

Les vacants són reposades per associats que reuneixin les condicions necessàries.

El Comitè de les especialitats estarà compost d'un nombre mínim de tres germans amb atribucions i direcció conjunta.

Serà obligació del Gorp S. C. que tots els documents i comunicats vagin avalats per la signatura del germà director de la secció tercera i de l'especialitat al qual pertanyi i a l'ensems del segell oficial del mateix.

ASSEMBLEES

A fi de que sigui més profitosa la tasca que té d'empendre el Grop S. C. se celebraran assemblees ja per medi de delegats de les seccions o be plenàries, segons els assumptes a tractar, en caràcter secret, prenent-se els acords encaminats al millor desenrotllo de les activitats en bé de Catalunya.

La organització de cada assemblea estarà a càrrec d'un germà que serà destinat pel Directori: quin germà cuidarà també de la elecció de la mesa que degui presidir-la. La mesa se compondrà de tres germans amb els càrrecs de President, Secretari i Vocal, finint sa tasca un cop acabada la assemblea.

Els acords presos en les assemblees seran tramesos per escrit al Delegat que l'ha organitzada, qui té l'obligació de fer-ne entrega al Directori.

GERMANDAT SECRETA

Els Manaments i Estatuts de la Federació Internacional de Clubs S. C. determinen que, per a ésser més profitosa i així mateix d'acció més lliure sa actuació, cap component deu fer ostentació de pertenyer a n'ella, perquè sa missió no es la de fer conèixer homes.

A més, existeixen altres raons, les que sols poden coneixer els companys associats i no tot seguit, que aconsellen d'una manera ben convincent que deu ésser un organisme secret.

Amb tot i solsament en casos necessaris, podrà donar-se a conèixer un germà a un altre, per mitjà de les contrassenyes i distintius secrets establerts per la Federació Internacional de Clubs S. C., ja que tots els components de la mateixa tenen l'obligació de donar-se preferència i ajuda en tot tracte social, comercial i d'altres menes.

FEDERACIO INTERNACIONAL DE CLUBS S. C.

Tots els Clubs S. C. i demés organismes federats (a escepció de sa actuació local) accionen conjuntament en la FORMA i en els MITJANS de propaganda per a engroixir sos associats, al objecte de que aquesta propaganda s'abrandi impetuosament fins a lograr despertar un INTERES INTERNACIONAL.

Després sa acció serà encaminada fins on sigui necessari.